

ADVIES

**Ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot
wijziging van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de
uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de
tewerkstelling van buitenlandse werknemers**

Aanvrager	Minister Bernard Clerfayt
Aanvraag ontvangen op	10 maart 2020
Aanvraag behandeld door	Commissie Economie - Werkgelegenheid - Fiscaliteit - Financiën
Advies uitgebracht door de raad van bestuur op	30 maart 2020
Advies bekrachtigd door de plenaire zitting op	23 april 2020

Vooraf

Dit ontwerpbesluit past in het kader van de overdracht van de bevoegdheid van de economische migratie aan de gewesten. Ingevolge de Zesde Staatshervorming zijn deze namelijk bevoegd om in deze materie te legiferen.

Behalve enkele technische aanpassingen met betrekking tot de documenten die zijn vereist voor de indiening van werkvergunning, voert dit ontwerp tevens fundamentele wijzigingen door wat betreft het statuut en de bescherming van buitenlandse werknemers.

De toegang tot de arbeidsmarkt wordt namelijk vereenvoudigd voor de in vele opzichten hoogopgeleide economische migranten.

De beperking van hun tewerkstellingsduur tot twee periodes van vier jaar wordt ingetrokken, wat hen zal toelaten om de onbeperkte enige vergunning te genieten. Om deze toelating te ontvangen, zullen voortaan de tewerkstellingsjaren in de categorie van hoogopgeleid personeel in aanmerking worden genomen.

De werknemers, die in het bezit zijn van een Europese blauwe kaart, zullen de vernieuwing ervan bij het Gewest kunnen aanvragen, en niet meer bij de dienst Vreemdelingenzaken.

Met het oog op meer administratieve vereenvoudiging zullen deze werknemers geen ingezetenen van een land meer moeten zijn waarmee België een overeenkomst inzake tewerkstelling van arbeidskrachten heeft gesloten.

Wat betreft de verplichting dat de tewerkstellingsvergunning onderworpen is aan de ondertekening van een arbeidscontract door de werkgever en de werknemer, voorziet het ontwerpbesluit een afwijking voor de personeelsleden van het openbaar ambt die definitief zijn benoemd. Deze zullen hun arbeidsrelatie namelijk kunnen aantonen door het bewijs van hun statuut te leveren, bij gebrek aan een arbeidscontract.

Het ontwerpbesluit wil eveneens toezien op een betere bescherming van de buitenlandse werknemers. Zo zullen in het kader van het onderzoek van de minimale tewerkstellingsperiodes, die als voorwaarde gelden voor de onbeperkte werkvergunning, eveneens de vergoede periodes tot bescherming van het moederschap, de verwijderingsperiodes voor prenataal profylactisch verlof en het borstvoedingsverlof (beperkt tot een periode van vijf maanden vanaf de dag van de bevalling; zie artikel 219bis, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994), evenals het geboorteverlof van de vader of de co-ouder en het verlof in het kader van de omzetting van het moederschapsverlof naar verlof voor de vader en de co-ouder (bij hospitalisatie of overlijden van de moeder) in aanmerking worden genomen.

Het werk, dat door een persoon als seizoenwerker wordt verricht, zal daarentegen niet worden meegerekend wat betreft de periodes die in aanmerking worden genomen voor de toekenning van een onbeperkte werkvergunning. Hetzelfde geldt voor personen die zijn vrijgesteld van het bekomen van een arbeidsvergunning (het betreft de categorieën bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 juni 1999, waaronder de ingezetenen van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte).

Behalve deze fundamentele wijzigingen gaat het ontwerpbesluit eveneens over tot een verduidelijking van bepaalde formaliteiten wat betreft documenten die in het kader van een werkvergunning moeten

worden voorgelegd. Tot slot worden er tevens wijzigingen aangebracht aan het statuut van de stagiairs. Niet-vergoede stagiairs zullen slechts worden toegestaan in het kader van hun studies of binnen de twee jaren die volgen op het behalen van hun diploma.

Wat betreft stages, die langer dan 6 maanden en maximum 1 jaar duren, welnu deze zullen slechts worden toegestaan indien de inkomsten, die hieruit voortvloeien, de stagiair in de mogelijkheid stellen om in zijn/haar levensonderhoud te voorzien, en met naleving van de drempels bepaald door de CAO nr. 43 van de Nationale Arbeidsraad

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Reglementaire vereenvoudiging

De Raad stelt vast dat het koninklijk besluit van 9 juni houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 sedert 2019 het voorwerp van drie afzonderlijke gewestelijke besluiten heeft uitgemaakt, waarbij telkens een bijzonder aspect van ditzelfde koninklijk besluit werd gewijzigd (in de eerste plaats, de toelating tot arbeid voor seizoenafhankelijke activiteiten, gevoerd in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming, van een onderzoeker, van een stagiair, van een vrijwilliger, of in het kader van de Europese blauwe kaart¹; vervolgens, een aanpassing van artikel 11/1 van hetzelfde koninklijk besluit tot verduidelijking van de bepalingen betreffende de vaststelling van inbreuken op de federale wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers²; tenslotte, de bepalingen voorzien in onderhavig ontwerpbesluit dat is voorgelegd aan de Raad). **De Raad** meent dat zo'n juxtapositie van opeenvolgende wijzigingen niet bijdraagt tot een globale en duidelijke visie op de uiteindelijke bepalingen die op de buitenlandse werknemers van toepassing zijn. Deze vaststelling ligt in het verlengde van de gemeenschappelijke verklaring die op 22 januari 2020 werd uitgegeven en ondertekend door de voorzitters van de ESRBHG, de CESE Wallonie, de SERV, de WSR, de NAR en de CRB. In deze gemeenschappelijke verklaring herinneren de sociale gesprekspartners aan het belang van een noodzakelijke, doeltreffende, efficiënte, proportionele, eenvoudige, duidelijke, toegankelijke, onderbouwde en overlegde reglementering³.

1.2 Herhaling van vorige standpunten van de Raad

De Raad herinnert aan de aanbevelingen die hij heeft geformuleerd in zijn initiatiefadvies van 16 juni 2016⁴ betreffende economische migratie en tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. **De Raad** onderstreept nogmaals het belang van de doorvoering van nuttige maatregelen voor de integratie op de arbeidsmarkt van bepaalde categorieën van zwakke buitenlandse werknemers die kwalificaties bezitten die toelaten om aan de noden van de Brusselse arbeidsmarkt te voldoen.

¹ [A-2019-004-ESR](#)

² [A-2019-040-ESR](#)

³ De gemeenschappelijke verklaring kan worden geraadpleegd via:
<https://www.ccecrb.fgov.be/p/nl/717/sociale-partners-pleiten-voor-betere-regelgeving>

⁴ [A-2016-045-ESR](#)

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 Stagiairs

De Raad verwelkomt het strikte kader waarin de niet-vergoede stages zich moeten inschrijven (namelijk in het kader van de studies of binnen de twee jaren volgend op het behalen van een diploma).

De Raad verheugt er zich bovendien over dat de ministeriële afwijking die stages van meer dan zes maanden en maximum een jaar toestaat, op de verplichting om aan de personen, die deze verrichten, voldoende middelen te verschaffen om in hun levensonderhoud te voorzien, is gebaseerd, met betrekking tot de CAO nr. 43 van de NAR.

*
* *